

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ด. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๕๑๕/๒๕๕๑
คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๘๓๘/๒๕๕๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๖ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕

ระหว่าง { นายเบญจพรรณ เหมชาติ ผู้ฟ้องคดี
เลขาธิการสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ที่ ๑
ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
(อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองยื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๒๖/๒๕๕๔
หมายเลขแดงที่ ๕๔๓/๒๕๕๑ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีรับราชการในตำแหน่งผู้อำนวยการ
สำนักบริหารกองทุน สังกัดสำนักบริหารกองทุน สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม
(ส.ป.ก.) ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายกรณีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดี
นำเงินค่าย้ายโทรศัพท์จำนวน ๒๗,๕๐๐ บาท ส่งคืนคลังเป็นรายได้แผ่นดิน เนื่องจาก
ในระหว่างที่ผู้ฟ้องคดีรับราชการในตำแหน่งปฏิรูปที่ดินจังหวัดลำปาง สังกัดสำนักงาน
ปฏิรูปที่ดินจังหวัดลำปาง (ส.ป.ก. ลำปาง) ผู้ฟ้องคดีได้เช่าบ้านพักอยู่เลขที่ ๒๓๕/๓๒

/ถนน...

ถนนจามเทวี อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง และได้รับอนุมัติจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้ติดตั้งโทรศัพท์ประจำบ้านพักของผู้ฟ้องคดี ต่อมา ประมาณเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ เจ้าของบ้านเช่าได้บอกเลิกสัญญาเช่า ผู้ฟ้องคดีจึงย้ายไปเช่าบ้านพักหลังใหม่อยู่ที่เลขที่ ๘๘ หมู่ที่ ๔ ตำบลนิคมพัฒนา อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง แต่ไม่สามารถย้ายเลขหมายโทรศัพท์ซึ่งติดตั้งอยู่ที่บ้านพักหลังเดิมไปติดตั้งที่บ้านพักหลังใหม่ได้ เนื่องจากบ้านพักหลังใหม่อยู่ห่างไกลจากบ้านพักหลังเดิมและไม่มีคู่สายโทรศัพท์ ผู้ฟ้องคดีได้สอบถามไปยังองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย และได้รับคำแนะนำว่า ผู้ฟ้องคดีสามารถดำเนินการย้ายและติดตั้งโทรศัพท์ได้ด้วยระบบวิทยุ Multi Access โดยมีค่าใช้จ่ายในการย้ายและติดตั้งโทรศัพท์ทั้งสิ้น ๒๗,๕๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือ ที่ ลป ๐๐๑๔/๓๗๙ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๔๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อขออนุมัติย้ายโทรศัพท์ไปติดตั้งที่บ้านพักหลังใหม่ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีย้ายและติดตั้งโทรศัพท์ประจำบ้านพักหลังใหม่โดยได้มีหนังสือ ส.ป.ก. ที่ กษ ๑๒๐๑/๔๖๘๗ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๔๑ ถึงผู้จัดการสำนักงานบริการโทรศัพท์ลำปางขอให้ดำเนินการย้ายโทรศัพท์ โดยให้เรียกเก็บค่าใช้จ่ายในการย้าย ค่าติดตั้ง ค่าเช่า ค่าใช้โทรศัพท์และอื่นๆ จากงบประมาณของ ส.ป.ก. ลำปาง ต่อมา หน่วยตรวจสอบภายในจังหวัดลำปางได้เข้าตรวจสอบ ส.ป.ก. ลำปาง และรายงานข้อสังเกตเกี่ยวกับการเบิกจ่ายในการย้ายและติดตั้งโทรศัพท์ของผู้ฟ้องคดีให้จังหวัดลำปางทราบ จังหวัดลำปางจึงได้มีหนังสือ ที่ ลป ๐๐๑๗/๒๕๐๑๕ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๒ หรือไปยังกระทรวงการคลัง ซึ่งกระทรวงการคลังได้มีหนังสือ ที่ กค ๐๕๒๖.๕/๖๒๐๒ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๓ ตอบข้อหารือว่า การเบิกค่าใช้จ่ายในการย้ายและติดตั้งโทรศัพท์ของผู้ฟ้องคดีอยู่นอกเหนือจากหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด จึงไม่สามารถเบิกค่าใช้จ่ายดังกล่าวจากเงินงบประมาณได้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีหนังสือ ที่ กษ ๑๒๐๑/๕๕๑๙ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๔๓ ถึงกระทรวงการคลังชี้แจงเหตุผลในการอนุมัติให้ย้ายและติดตั้งโทรศัพท์ต่อกระทรวงการคลังว่ามีความจำเป็นเพื่อประโยชน์สำหรับการติดต่อราชการนอกเวลาราชการปกติ ซึ่ง ส.ป.ก. ได้ให้ความเห็นชอบแล้ว พร้อมทั้งได้ส่งหนังสือสำนักงานบริการโทรศัพท์ลำปาง ที่ คค ๒๓ บทลป.๓.๒.๐๑ (ลป)/๒๑๘๙ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๔๓ ที่ยืนยันว่าการติดตั้งโทรศัพท์ด้วยระบบ Multi Access เป็นระบบการต่อเชื่อมเลขหมายโดยใช้สัญญาณระบบวิทยุโทรศัพท์ไปพร้อมกัน ต่อมา กรมบัญชีกลางได้มีหนังสือ ที่ กค ๐๕๓๐.๔/๒๔๐๐ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๔ แจ้งว่าผู้ฟ้องคดีได้ย้ายบ้านพักเองโดยมิได้พ้นจากตำแหน่งเดิมหรือหมดความจำเป็น

/ในการ...

ในการใช้โทรศัพท์และการย้ายบ้านพักมิได้เป็นผลจากทางราชการเป็นเหตุ จึงให้เรียกเงินคืน และนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน ซึ่งเป็นเหตุใหม่ที่กรมบัญชีกลางยกขึ้นอ้างและแตกต่างจากข้ออ้างเดิม หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีคำสั่งตามหนังสือ ที่ กษ ๑๒๐๑/๒๕๗๙ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๔๖ ให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการส่งเงินจำนวน ๒๗,๕๐๐ บาท คืนคลัง เป็นรายได้แผ่นดิน ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นคำสั่งที่ไม่เป็นธรรมและทำให้ ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย จึงได้มีหนังสือ ที่ ลป ๐๐๑๔/๙๕๗ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๔๕ อุตสาหกรรมคำสั่งและขอทุเลาการบังคับการส่งเงินคืนคลังไว้ชั่วคราวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่เห็นด้วยกับอุตสาหกรรมของผู้ฟ้องคดีและไม่อนุญาตให้ทุเลาการบังคับ จึงได้รายงานความเห็นพร้อมด้วยเหตุผลต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจ ในการพิจารณาอุตสาหกรรม ต่อมา กองนิติการ สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พิจารณาอุตสาหกรรมของผู้ฟ้องคดีแล้วได้เสนอความเห็นต่อหัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านบริหารจัดการ ทรัพยากรเพื่อการผลิตว่า ไม่เห็นด้วยกับความเห็นของกรมบัญชีกลางและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่เห็นพ้องด้วยกับคำอุตสาหกรรมของผู้ฟ้องคดี โดยเห็นว่า กรมบัญชีกลางตีความเกินไปจากที่ มติคณะรัฐมนตรีกำหนด โดยขยายความคำว่า “ค่าเชื่อมต่อเลขหมาย” หมายถึง การเชื่อมต่อ เลขหมายด้วยสายโทรศัพท์เท่านั้น รวมทั้งเห็นว่า การที่ผู้ฟ้องคดีได้ขออนุมัติเบิกจ่ายเงินค่าย้าย และติดตั้งโทรศัพท์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นกรณีที่มติคณะรัฐมนตรีอนุญาตให้จ่ายได้ จึงไม่จำเป็นต้องให้กระทรวงการคลังอนุญาตก่อน และคำสั่งดังกล่าวเป็นคำสั่งทางปกครอง ซึ่งตามมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ กำหนดให้ ในการพิจารณาอุตสาหกรรม ให้เจ้าหน้าที่พิจารณาบทวนคำสั่งทางปกครองได้ กระทรวงเกษตร และสหกรณ์จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยตามความเห็นของกระทรวงการคลัง จึงเสนอให้หัวหน้ากลุ่มภารกิจ พิจารณามีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่สั่งให้ผู้ฟ้องคดีคืนเงิน โดยให้แจ้ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีทราบต่อไป ต่อมา หัวหน้ากลุ่มภารกิจ ได้มีหนังสือ ที่ กษ ๐๒๐๘.๐๑/๑๕๘๙ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๖ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิได้ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยอุตสาหกรรมดังกล่าว และได้มีหนังสือ ที่ กษ ๑๒๐๔/๑๐๔๙๓ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๔๗ ถึงหัวหน้ากลุ่มภารกิจ โดยอ้างว่าคำสั่งไม่ชัดเจน และเสนอให้กระทรวงเกษตร และสหกรณ์มีคำสั่งใหม่ให้ชัดเจน กองนิติการ สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้มีหนังสือเสนอให้หัวหน้ากลุ่มภารกิจ พิจารณายืนยันตามแนวทางวินิจฉัยอุตสาหกรรมเดิม ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้กลับคำวินิจฉัยอุตสาหกรรมของหัวหน้ากลุ่มภารกิจ โดยมีคำสั่งให้

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑...

ผู้ผูกฟองคดียี่ ๑ ดำเนินการตามความเห็นของกระทรวงการคลัง ผู้ผูกฟองคดียี่ ๑ จึงได้มีหนังสือ ส.ป.ก. ที่ กษ ๑๒๐๔/๑๑๗๓๔ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๗ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้ผูกคดียี่ทราบและสั่งให้ผู้ผูกคดียี่นำเงินค้ำย่ำและติดตั้งโทรศัพท์จำนวน ๒๗,๕๐๐ บาท ส่งคืนคลังเป็นรายได้แผ่นดินภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง ผู้ผูกคดียี่เห็นว่า การเบิกจ่ายค้ำย่ำและติดตั้งโทรศัพท์ของผู้ผูกคดียี่ได้ปฏิบัติถูกต้องตามหลักเกณฑ์ของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๓๔ ที่เห็นชอบตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๕๐๒/๔๗๖๗๕ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๓๓ ซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์การติดตั้งโทรศัพท์ของทางราชการไว้ว่า ๑. ให้หัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณเป็นผู้พิจารณาอนุมัติการติดตั้งและย้ายโทรศัพท์ประจำสถานที่ราชการ ๒. การติดตั้งและย้ายโทรศัพท์ประจำบ้านพัก (บ้านพักของทางราชการและบ้านพักส่วนตัวข้าราชการ) ให้ติดตั้งเฉพาะข้าราชการตำแหน่งที่ต้องติดต่อกับราชการนอกเวลาราชการปกติเป็นประจำคนละ ๑ เครื่อง โดยต้องเป็นข้าราชการตำแหน่งผู้อำนวยการกองหรือเทียบเท่าขึ้นไปให้อยู่ในดุลพินิจของหัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณเป็นผู้อนุมัติ ๓. การติดตั้งโทรศัพท์ประจำบ้านพักส่วนตัวข้าราชการ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๑ เป็นต้นไป ให้ส่วนราชการจ่ายค่าใช้จ่ายเฉพาะค่าต่อเชื่อมเลขหมายตามที่องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยเรียกเก็บส่วนค่าใช้จ่ายอื่นๆ เช่น เครื่องโทรศัพท์ อุปกรณ์โทรศัพท์ ค่าเดินสายภายในบริเวณอาคาร และการดูแลซ่อมบำรุงรักษา เป็นต้น ให้ข้าราชการจ่ายเอง ๔. การติดตั้งโทรศัพท์ประจำบ้านพักส่วนตัวให้ส่วนราชการติดตั้งเฉพาะข้าราชการตำแหน่งผู้อำนวยการกองหรือเทียบเท่าขึ้นไปที่ต้องติดต่อกับราชการนอกเวลาราชการปกติเป็นประจำคนละ ๑ เครื่อง โดยทางราชการจะจ่ายค่าใช้จ่ายเฉพาะค่าเชื่อมต่อเลขหมาย ค่าเช่าโทรศัพท์ (ค่าเช่าเลขหมาย) และค่าบริการรายเดือนให้เบิกจ่ายได้ตามจำนวนครั้งที่กำหนด สำหรับค่าใช้จ่ายอื่นๆ ให้ข้าราชการจ่ายเอง แต่กระทรวงการคลังวินิจฉัยขยายความว่า การติดตั้งโทรศัพท์ของผู้ผูกคดียี่ต้องเป็นกรณีที่อยู่ในพื้นที่ขยายสายขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ซึ่งได้วางระบบขยายสายโทรศัพท์เป็นการทั่วไปไว้ และองค์การโทรศัพท์ฯ จะมาต่อเชื่อมขยายสายกับหมายเลขโทรศัพท์ประจำบ้านพักส่วนตัวข้าราชการ โดยส่วนราชการไม่จำเป็นต้องติดตั้งเสารับคลื่นสัญญาณ หรือเครื่องรับอื่นได้อีก และการเบิกจ่ายค่าโอนย้ายโทรศัพท์ประจำบ้านพักส่วนตัวข้าราชการไปติดตั้งประจำบ้านพักส่วนตัวหลังใหม่จากเงินงบประมาณได้นั้น จะต้องเป็นการย้ายบ้านพักและโอนย้ายโทรศัพท์ประจำบ้านพักส่วนตัวที่เกิดจากทางราชการเป็นเหตุ การวินิจฉัยของกระทรวงการคลัง

/มุ่งแต่...

มุ่งแต่จะรักษาประโยชน์ของทางราชการฝ่ายเดียวโดยไม่คำนึงถึงความเป็นธรรม ผู้ฟ้องคดีได้ขอ
อนุญาติการย้ายและติดตั้งโทรศัพท์ประจำบ้านพักข้าราชการต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยสุจริตและ
ได้รับอนุมัติโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีนำเงินค่าย้าย
และติดตั้งโทรศัพท์จำนวน ๒๗,๕๐๐ บาท ส่งคืนคลังเป็นรายได้แผ่นดิน ภายใน ๓๐ วันนั้น
ถือได้ว่าเป็นคำสั่งที่เพิกถอนคำสั่งเดิมซึ่งเคยอนุมัติให้เบิกจ่ายเงินค่าย้ายและติดตั้งโทรศัพท์แล้ว
จึงเป็นการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่มีลักษณะเป็นการให้ประโยชน์อันจะต้องกระทำภายใน
๙๐ วัน นับแต่ได้รู้ถึงเหตุที่จะให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครอง ตามมาตรา ๔๙ วรรคสอง แห่ง
พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ จึงต้องถือว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รู้ถึงเหตุ
ที่จะให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครอง เมื่อกระทรวงการคลังโดยกรมบัญชีกลางได้มีหนังสือ
ที่ กค ๐๕๓๐.๔/๒๔๐๐ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๔ ตอบข้อหารือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า
ไม่สามารถจะเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการย้ายและติดตั้งโทรศัพท์ได้ตามมติคณะรัฐมนตรี
เมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๓๔ และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เรียกคืนเงินจากผู้ฟ้องคดี
เมื่อกรมบัญชีกลางมีหนังสือแจ้งเหตุที่จะให้เพิกถอนคำสั่งเมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๔
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงรู้ถึงเหตุที่จะให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครองนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ
จากกระทรวงการคลังแล้ว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ที่ กษ ๑๒๐๑/๒๔๗๙ ลงวันที่ ๑๙
มีนาคม ๒๕๔๖ สั่งให้ผู้ฟ้องคดีนำเงินค่าย้ายและติดตั้งโทรศัพท์คืนคลังเป็นรายได้แผ่นดิน
ภายใน ๓๐ วัน อันเป็นคำสั่งที่เพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่เป็นการให้ประโยชน์
ซึ่งล่วงเลยกำหนดเวลาเพิกถอนคำสั่งเกินกว่า ๙๐ วัน ตามมาตรา ๔๙ วรรคสอง
แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกอบกับการออกคำสั่ง
อนุมัติให้เบิกจ่ายเงินค่าย้ายและติดตั้งโทรศัพท์ในครั้งแรกไม่ได้เกิดขึ้นจากการแสดงข้อความ
อันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้งหรือการข่มขู่ หรือการชักจูงใจ
โดยการให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่มีชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น คำสั่งที่ให้ผู้ฟ้องคดี
นำเงินค่าย้ายและติดตั้งโทรศัพท์คืนคลังเป็นรายได้แผ่นดิน ภายใน ๓๐ วัน จึงเป็นคำสั่งทางปกครอง
ที่ไม่ชอบด้วยมาตรา ๔๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน และการเพิกถอนคำสั่งทางปกครอง
ที่เป็นการให้ประโยชน์ตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ต้องคำนึงถึงความเชื่อโดยสุจริต
ของผู้รับประโยชน์ ซึ่งผู้ฟ้องคดีเชื่อโดยสุจริตว่าการอนุมัติเบิกจ่ายค่าย้ายและติดตั้งโทรศัพท์
ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย และผู้ฟ้องคดีได้ใช้ประโยชน์อันเกิดจาก
คำสั่งดังกล่าวไปแล้ว โดยได้เบิกจ่ายเงินค่าย้ายและติดตั้งโทรศัพท์จำนวน ๒๗,๕๐๐ บาท

/ให้แก่...

ให้แก่สำนักงานบริการโทรศัพท์ล้าปางไปแล้วตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๑ อีกทั้ง ตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน กำหนดว่า กรณีเพิกถอนโดยให้มีผลย้อนหลัง การคืนเงินให้นำ บทบัญญัติว่าด้วยลามิควรได้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับโดยอนุโลม เมื่อผู้ฟ้องคดีได้เบิกจ่ายเงินจำนวน ๒๗,๕๐๐ บาท ในการย้ายและติดตั้งโทรศัพท์กับสำนักงาน บริการโทรศัพท์ล้าปางไปจนหมดสิ้นแล้ว ด้วยความเชื่อโดยสุจริตในคำสั่งทางปกครอง ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีเงินเหลืออยู่ในขณะที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เรียกเงินคืน ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงสมควร ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีจึงฟ้องคดีต่อศาล

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่สั่งให้ผู้ฟ้องคดีนำเงินค่าย้ายและติดตั้งโทรศัพท์จำนวน ๒๗,๕๐๐ บาท ส่งคืนคลัง เป็นรายได้แผ่นดิน ภายใน ๓๐ วัน

ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำขอทุเลาการบังคับตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ให้นำส่งเงินค่าย้ายและติดตั้งโทรศัพท์จำนวน ๒๗,๕๐๐ บาท คืนคลังเป็นรายได้แผ่นดิน ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่รับคำสั่งไว้ก่อนจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษา

ศาลปกครองชั้นต้นได้มีคำสั่งเรียกให้ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เข้ามาเป็นคู่กรณีในฐานะผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เนื่องจากเห็นว่าอาจได้รับผลกระทบจาก คำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดของศาลและมีคำสั่งไม่รับคำขอทุเลาการบังคับคดีตาม คำสั่งดังกล่าวไว้พิจารณา เนื่องจากคำขอของผู้ฟ้องคดีจะเป็นการวินิจฉัยชี้ขาดประเด็นแห่งคดี และในชั้นนี้ยังไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะฟังได้ว่าหากศาลไม่มีคำสั่งให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่ง ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะเกิดความเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดีจนยากแก่การเยียวยาแก้ไขภายหลัง

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองให้การว่า ขณะที่ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งปฏิรูปที่ดินจังหวัดล้าปาง ได้มีหนังสือ ที่ ลป ๐๐๑๔/๓๗๙ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๔๑ ขอย้ายโทรศัพท์ราชการประจำ บ้านพักหลังเดิมไปติดตั้งที่บ้านพักหลังใหม่ โดยได้ขออนุมัติผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการเบิก ค่าใช้จ่ายย้ายโทรศัพท์โดยระบบวิทยุ Multi Access ซึ่งมีค่าใช้จ่ายรวมทั้งสิ้น ๒๗,๕๐๐ บาท ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ที่ กษ ๑๒๐๑/๔๖๔๗ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๔๑ ขอให้ สำนักงานบริการโทรศัพท์ล้าปาง ย้ายโทรศัพท์จากบ้านพักหลังเดิมไปติดตั้งที่บ้านพักหลังใหม่ สำหรับค่าใช้จ่ายในการย้ายให้เรียกเก็บจาก ส.ป.ก. ล้าปางโดยตรง หลังจากนั้น สำนักงาน เลขาธิการกรม ส.ป.ก. ได้มีหนังสือ ที่ กษ ๑๒๐๑/๔๕๑๒ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๔๒ แจ้งให้ ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการย้ายโทรศัพท์ประจำบ้านพักข้าราชการเอง เนื่องจากเห็นว่า

/เป็นการ...

เป็นการย้ายบ้านพักหลังเดิมไปยังบ้านพักหลังใหม่โดยยังดำรงตำแหน่งเดิมและสังกัดเดิม จึงต้องปฏิบัติตามข้อ ๙ ของระเบียบสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ว่าด้วยการขอตีตั้ง และใช้โทรศัพท์ราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕ ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือ ที่ ลป ๐๐๑๔/๖๖๓ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๒ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาทบทวนข้อวินิจฉัยดังกล่าว สำนักงาน เลขาธิการกรม ส.ป.ก. ได้มีหนังสือ ที่ กษ ๑๒๐๑.๗/๗๖๑๘ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๒ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่าการย้ายคู่สายโทรศัพท์ได้รับอนุมัติจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แล้ว และให้ เรียกเก็บค่าใช้จ่ายดังกล่าวจาก ส.ป.ก. ลำปางโดยตรง ต่อมา หน่วยงานตรวจสอบภายใน จังหวัดลำปาง ได้ตรวจสอบแล้วเห็นว่า การเบิกค่าใช้จ่ายดังกล่าวสูงกว่าปกติ จังหวัดลำปาง จึงได้มีหนังสือ ที่ ลป ๐๐๑๗/๒๕๐๑๕ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๒ หรือไปยังกระทรวงการคลังว่า ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายดังกล่าวได้หรือไม่ และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นชอบ ให้เบิกค่าใช้จ่ายจากเงินงบประมาณของ ส.ป.ก. ลำปาง ชอบด้วยระเบียบหรือไม่ ซึ่งกระทรวงการคลังได้มีหนังสือ ที่ กค ๐๕๒๖.๕/๖๒๐๒ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๓ ตอบข้อหารือสรุปได้ว่า มติคณะรัฐมนตรีที่แจ้งตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๒/ว ๙๘ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๓๔ ได้กำหนดหลักเกณฑ์การติดตั้งโทรศัพท์ ประจำบ้านพักส่วนตัวข้าราชการ โดยให้ส่วนราชการจ่ายค่าใช้จ่ายเฉพาะค่าต่อเชื่อมเลขหมาย ส่วนค่าใช้จ่ายอื่นๆ ให้ข้าราชการจ่ายเอง ดังนั้น การเบิกค่าใช้จ่ายนอกจากหลักเกณฑ์ที่ คณะรัฐมนตรีกำหนด จึงไม่สามารถเบิกจ่ายเงินงบประมาณได้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้ความเห็นชอบในการเบิกค่าใช้จ่ายดังกล่าว จึงไม่ชอบด้วยหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีหนังสือ ที่ กษ ๑๒๐๑/๕๕๑๙ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๔๓ ขอให้ กระทรวงการคลังทบทวนความเห็นดังกล่าว พร้อมทั้งได้อ้างหนังสือสำนักงานบริการ โทรศัพท์ลำปางว่า การติดตั้งระบบวิทยุ Multi Access เป็นระบบต่อเชื่อมเลขหมายด้วยระบบ วิทยุโทรศัพท์ โดยใช้ระบบสัญญาณระบบวิทยุโทรศัพท์ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่า เป็นค่าใช้จ่ายที่สามารถเบิกจ่ายได้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด กระทรวงการคลัง โดยกรมบัญชีกลางได้มีหนังสือ ที่ กค ๐๕๓๐.๔/๒๔๐๐ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๔ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แจ้งว่า กรณีที่ขอทบทวนหรือหารือเป็นกรณีที่ข้าราชการย้ายบ้านพักเอง โดยมีได้พ้นจากตำแหน่งหรือหมดความจำเป็นในการใช้โทรศัพท์ และการย้ายบ้านพักดังกล่าว มิได้เป็นผลจากทางราชการเป็นเหตุ จึงไม่ใช่กรณีที่ขอเบิกค่าใช้จ่ายได้ และให้เรียกเงินสงเคราะห์ เป็นรายได้แผ่นดินต่อไป ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ ลป ๐๐๑๔/๔๑๑ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม

/๒๕๔๔...

๒๕๔๔ ถึงปลัดกระทรวงการคลัง เพื่อขอความเป็นธรรม แต่กระทรวงการคลังโดยกรมบัญชีกลาง ได้มีหนังสือ ที่ กค ๐๕๓๐.๔/๑๖๖๔๗ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๔๔ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติ ตามหลักเกณฑ์ของกระทรวงการคลัง กรณีข้าราชการและลูกจ้างในสังกัดมีปัญหาเกี่ยวกับกฎหมาย และระเบียบการคลัง ให้หารือผ่านส่วนราชการต้นสังกัดก่อน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ที่ กษ ๑๒๐๑/๖๔๒๖ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๔ ถึงปลัดกระทรวงการคลังขอให้กระทรวงการคลัง ทบทวนผลการวินิจฉัยเรื่องการเบิกค่าใช้จ่ายในการย้ายโทรศัพท์ กรณีของผู้ฟ้องคดีอีกครั้งหนึ่ง แต่กระทรวงการคลังโดยกรมบัญชีกลางได้มีหนังสือ ที่ กค ๐๕๑๘.๔/๑๓๑๗๘ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๕ แจ้งผลการพิจารณาทบทวนเรื่องดังกล่าวว่า การใช้ระบบคลื่นวิทยุโทรศัพท์ Multi Access เป็นระบบที่ต้องติดตั้งเสารับคลื่นวิทยุโทรศัพท์และเครื่องรับวิทยุเพื่อใช้ในการรับ สัญญาณในการติดต่อ ซึ่งอยู่นอกเหนือจากหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด และเป็นกรณีที่ ย้ายบ้านพักพร้อมทั้งย้ายโทรศัพท์ราชการไปติดตั้งที่บ้านพักหลังใหม่ เนื่องจากเจ้าของบ้าน บอกเลิกสัญญาเช่า จึงไม่ถือเป็นย้ายบ้านพักอันเป็นผลมาจากทางราชการเป็นเหตุ จึงไม่สามารถเบิกจ่ายจากงบประมาณได้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือ ที่ กษ ๑๒๐๑/๓๙๖๐ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๕ แจ้งผลการทบทวนคำวินิจฉัยของกรมบัญชีกลางให้ จังหวัดลำปางทราบ เพื่อแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีส่งเงินคืนคลังเป็นรายได้แผ่นดินต่อไป ต่อมา จังหวัดลำปางได้มีหนังสือ ที่ ลป ๐๐๑๔/๑๖๖๐๖ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๔๕ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบว่า ผู้ฟ้องคดีได้ร้องขอความเป็นธรรมไปยังศาลปกครองเชียงใหม่ และได้ขอผ่อนผันการคืนเงินค่าย้ายโทรศัพท์ดังกล่าวไว้ชั่วคราว เพื่อรอฟังผลการพิจารณาของ ศาลปกครอง หลังจากนั้น จังหวัดลำปางได้มีหนังสือ ที่ ลป ๐๐๑๔/๒๒๘๘๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๕ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบว่า ศาลปกครองเชียงใหม่ได้มีคำสั่งใน คดีหมายเลขแดงที่ ๑๓๖/๒๕๔๕ ระหว่างผู้ฟ้องคดีกับกรมบัญชีกลาง ผู้ถูกฟ้องคดี โดยวินิจฉัยว่า กรมบัญชีกลางมิได้มีอำนาจสั่งการให้เป็นคุณหรือโทษต่อผู้ฟ้องคดี คำวินิจฉัย ของกรมบัญชีกลางเป็นเพียงการเสนอแนะแนวทางในการปฏิบัติราชการต่อ ส.ป.ก. ซึ่งเป็น หน่วยงานทางปกครองที่ผู้ฟ้องคดีสังกัดอยู่ ยังไม่กระทบสิทธิและก่อให้เกิดความเสียหายแก่ ผู้ฟ้องคดี ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงมิใช่ผู้มีสิทธิฟ้องคดีปกครอง ศาลปกครองเชียงใหม่จึงมีคำสั่ง ไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ จังหวัดลำปางจึงเห็นควรให้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้พิจารณาสั่งการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีหนังสือ ที่ กษ ๑๒๐๒/๘๕๕๖ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๕ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง ให้แจ้ง

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีดำเนินการตามความเห็นของกรมบัญชีกลางโดยให้เงินค่าย้ายโทรศัพท์ดังกล่าวคืน คลังเป็นรายได้แผ่นดิน แต่จังหวัดลำปางได้มีหนังสือ ที่ ลป ๐๐๑๔/๒๗๘๗๐ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๔๕ เสนอความเห็นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่าสมควรนำเรื่องดังกล่าวให้ศาลปกครอง เป็นผู้พิจารณา ในระหว่างรอฟังผลการพิจารณาของศาลปกครอง ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ ลป ๐๐๑๔/๙๕๗ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๔๕ อุทธรณ์คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ให้คืน เงินค่าย้ายโทรศัพท์ โดยขอให้ยกเลิกหรือเพิกถอนคำสั่งดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ที่ กษ ๑๒๐๑/๒๔๗๙ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๔๖ และที่ กษ ๑๒๐๑/๒๔๘๐ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๔๖ ถึงผู้ฟ้องคดีและจังหวัดลำปางตามลำดับ แจ้งว่ากรณีของผู้ฟ้องคดีเป็นการ ปฏิบัตินอกเหนือหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้หารือกรมบัญชีกลาง และขอให้ทบทวนคำวินิจฉัยหลายครั้งเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้ฟ้องคดีมากที่สุด แต่ได้รับ คำวินิจฉัยว่าเป็นการดำเนินการนอกเหนือหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด จึงไม่อยู่ในข่าย ที่จะเบิกค่าใช้จ่ายจากเงินงบประมาณได้ ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่สามารถยกเลิกหรือ เพิกถอนคำสั่งดังกล่าวได้และให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการตามความเห็นของกรมบัญชีกลาง โดยให้นำเงินค่าย้ายโทรศัพท์คืนคลังเป็นรายได้แผ่นดิน ภายใน ๓๐ วัน หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดี ได้มีหนังสือ ที่ ลป ๐๐๑๔/๒๗๙ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๔๖ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบว่า คำสั่งให้คืนเงินดังกล่าวเป็นคำสั่งทางปกครอง เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ ก็ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รายงานความเห็นพร้อมเหตุผลไปยังผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ ตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ต่อไป จังหวัดลำปางได้มีหนังสือ ที่ ลป ๐๐๑๗/๘๒๓๔ ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๔๖ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดี ทราบว่า จังหวัดลำปางได้มีหนังสือขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการตามมาตรา ๔๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ส่งรายงานความเห็นพร้อมเหตุผลไปยังผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์อีกครั้งหนึ่ง ซึ่งจังหวัดลำปาง เห็นว่า ส.ป.ก. ลำปางสามารถใช้สิทธิตามมาตรา ๔๕ ได้ แต่อย่างไรก็ดี ตามมาตรา ๔๔ วรรคสาม กำหนดว่า การอุทธรณ์ไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครอง เว้นแต่จะมีการสั่ง ให้ทุเลาการบังคับตามมาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง ดังนั้น จังหวัดลำปางจึงได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีนำเงิน ค่าย้ายโทรศัพท์จำนวน ๒๗,๕๐๐ บาท คืนคลังเป็นรายได้แผ่นดิน ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือด่วน ที่ กษ ๑๒๐๑/๔๙๔๖ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๖ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์เพื่อพิจารณาอุทธรณ์ต่อไป หลังจากนั้น หัวหน้า

/กลุ่มภารกิจ...

กลุ่มภารกิจด้านบริหารจัดการทรัพยากรเพื่อการผลิตได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กษ ๐๒๐๘/๗๔๑๐ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๖ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทูลเกล้าฯ ถวายคำร้องตามคำสั่งทางปกครอง ที่ให้ผู้ฟ้องคดีคืนเงินจำนวนดังกล่าวไว้ก่อนจนกว่าการพิจารณาอุทธรณ์จะแล้วเสร็จ พร้อมทั้งได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กษ ๐๒๐๘/๗๔๐๙ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ถึงปลัดกระทรวงการคลัง เพื่อขอให้กระทรวงการคลังจัดส่งเอกสารเพิ่มเติม และชี้แจงข้อกำหนดเกี่ยวกับการปฏิบัติ ในกรณีการเบิกจ่ายค่าโอนย้ายโทรศัพท์ดังกล่าว และได้หารือว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจะต้องถือ ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของกระทรวงการคลังได้หรือไม่อย่างไร กระทรวงการคลังโดยกรมบัญชีกลาง ได้มีหนังสือ ที่ กค ๐๔๐๙.๖/๒๕๖๖๘ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๖ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แจ้งว่า กรมบัญชีกลางมีอำนาจในการกำหนดกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับ หลักเกณฑ์การจ่ายเงินงบประมาณแผ่นดินให้ส่วนราชการถือปฏิบัติ ตลอดจนมีอำนาจ การบังคับ วินิจฉัย ตีความ ตอบข้อหารือ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจึงต้องถือปฏิบัติตามคำวินิจฉัย ของกรมบัญชีกลางดังกล่าว โดยไม่อาจวินิจฉัยเป็นประการอื่นได้ ต่อมา กองนิติการ สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้มีหนังสือ ที่ กษ ๐๒๐๘.๐๑/๑๕๘๘ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๖ เสนอให้หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านบริหารจัดการทรัพยากรเพื่อการผลิต ซึ่งดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่สั่งให้ผู้ฟ้องคดีนำเงินค่าย้ายและติดตั้งโทรศัพท์คืนคลังเป็นรายได้แผ่นดิน พร้อมทั้งได้เสนอให้ ลงนามในหนังสือถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดี เพื่อแจ้งให้ทราบเรื่องการเพิกถอนคำสั่งของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าว แต่หัวหน้ากลุ่มภารกิจฯ ได้มีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณา ดำเนินการตามที่ผู้อำนวยการกองนิติการ สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ที่ กษ ๑๒๐๔/๑๐๔๙๓ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๔๗ ขอให้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ยืนยันว่าจะให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการไปในแนวทางใด เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่าการสั่งการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ดังกล่าวไม่ชัดเจนว่า ให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครองของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หรือไม่ กองนิติการ สำนักงานปลัดกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ ได้มีหนังสือ ที่ กษ ๐๒๐๘.๐๑/๑๓๑๗๘ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบว่า หัวหน้ากลุ่มภารกิจฯ ได้นำเรื่องเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อพิจารณาให้มีความชัดเจนในเรื่องดังกล่าว ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งให้ดำเนินการ ตามความเห็นของกรมบัญชีกลาง และขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แจ้งผลการวินิจฉัยดังกล่าว พร้อมทั้งแจ้งสิทธิของผู้ฟ้องคดีในการยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

จึงได้...

จึงได้มีหนังสือ ด่วน ที่ กษ ๑๒๐๔/๑๑๗๓๙ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๗ แจ้งผลการวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำวินิจฉัยให้ดำเนินการตามความเห็นของกรมบัญชีกลาง โดยให้ผู้ฟ้องคดีนำเงินค่าย้ายและค่าติดตั้งโทรศัพท์จำนวน ๒๗,๕๐๐ บาท ส่งคืนคลังเป็นรายได้แผ่นดินภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่า คำวินิจฉัยหรือความเห็นของกรมบัญชีกลางเป็นคำวินิจฉัยหรือความเห็นที่ถูกต้องแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีอำนาจสั่งให้ผู้ฟ้องคดีคืนเงินค่าย้ายและติดตั้งโทรศัพท์จำนวน ๒๗,๕๐๐ บาท เพื่อนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินได้ ทั้งนี้ เพื่อให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ของมติคณะรัฐมนตรี และไม่เป็นคำสั่งที่กระทบต่อสิทธิของผู้ฟ้องคดี อีกทั้งกรณีนี้มิใช่เป็นการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่มีลักษณะเป็นการให้ประโยชน์อันจะต้องกระทำภายใน ๙๐ วัน นับแต่ได้รู้ถึงเหตุที่จะให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๔๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แต่เป็นกรณีเพิกถอนหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งอันเป็นผลมาจากการพิจารณาข้อเท็จจริงและหลักเกณฑ์ตามมติคณะรัฐมนตรีว่า เงินค่าย้ายและติดตั้งโทรศัพท์จำนวน ๒๗,๕๐๐ บาท สามารถที่จะเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายจากเงินงบประมาณของคลังตามมติของคณะรัฐมนตรีได้หรือไม่ อีกทั้ง พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มิให้ใช้บังคับแก่คณะรัฐมนตรีและมติของคณะรัฐมนตรีด้วย คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมิใช่คำสั่งที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน รับหรือมีผลกระทบตอสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคลจึงไม่อยู่ในบังคับต้องเพิกถอนหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งภายใน ๙๐ วัน ตามนัยมาตรา ๔๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีมิได้มีคำขอบังคับสิ่งใดต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องถือว่า ผู้ฟ้องคดีมิได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ อันเนื่องจากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การเช่นเดียวกับคำฟ้อง

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองให้การเพิ่มเติมเช่นเดียวกับคำให้การ

ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำขอถอนฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ถอนฟ้อง เนื่องจากศาลเป็นผู้มีคำสั่งเรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เข้ามาเป็นคู่กรณีด้วยการร้องสอดตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และข้อ ๗๘ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่

ตุลาการ...

ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ประกอบกับมาตรา ๕๗ วรรคหนึ่ง (๓) (ข) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งมีใช้เป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งตามหนังสือ ที่ กษ ๑๒๐๑/๓๙๖๐ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๕ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการตามความเห็นของกรมบัญชีกลาง โดยให้นำเงินค่าโอนย้ายโทรศัพท์คืนคลังเป็นรายได้แผ่นดิน จึงเป็นการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองเดิมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามหนังสือ ที่ กษ ๑๒๐๑/๔๖๘๗ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๔๑ โดยปริยายแล้ว ซึ่งตามมาตรา ๔๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ บัญญัติให้ การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่มีลักษณะเป็นการให้ประโยชน์จะต้องกระทำภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้ถึงเหตุที่จะให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครองนั้น แต่เมื่อนับระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๔๕ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รู้ถึงเหตุที่จะให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครองของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามหนังสือ ที่ กษ ๑๒๐๑/๔๖๘๗ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๔๑ จนถึงวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งตามหนังสือ ที่ กษ ๑๒๐๑/๓๙๖๐ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๕ ที่เป็นการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามหนังสือ ที่ กษ ๑๒๐๑/๔๖๘๗ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๔๑ โดยปริยายแล้ว เห็นได้ว่า พ้นระยะเวลาเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รู้ถึงเหตุที่จะให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครองดังกล่าว ดังนั้น คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามหนังสือ ที่ กษ ๑๒๐๑/๓๙๖๐ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๕ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีนำเงินค่าโอนย้ายโทรศัพท์คืนคลังเป็นรายได้ของแผ่นดิน จึงไม่ชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๔๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เมื่อคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงมีผลทำให้คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือ ที่ กษ ๐๒๐๘.๐๑/๑๘๖๙ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ ไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

ศาลปกครองชั้นต้นจึงพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามหนังสือ ที่ กษ ๑๒๐๑/๓๙๖๐ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๕ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีนำเงินค่าย้ายโทรศัพท์จำนวน ๒๗,๕๐๐ บาท คืนคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองอุทธรณ์ว่า จากบทบัญญัติในมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เห็นได้ว่า ผู้ที่มีอำนาจออกคำสั่งทางปกครองที่จะเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่มีลักษณะเป็นการให้ประโยชน์ต้องกระทำภายในเก้าสิบวัน

/นับแต่...

นับวันที่ได้รู้เหตุที่จะให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครอง และให้โอกาสแก่บุคคลที่ได้รับความกระทบหรือเสียประโยชน์จากการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองได้โต้แย้งหรือชี้แจงเพราะเป็นเช่นเดียวกันกับกรณีที่มีการออกคำสั่งทางปกครองที่อาจกระทบกับสิทธิของคู่กรณี เจ้าหน้าที่จะต้องให้คู่กรณีมีโอกาสที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้ง ตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยที่กระทรวงการคลังได้มีหนังสือที่ กค ๐๕๒๖.๕/๖๒๐๒ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๓ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางแจ้งว่า ตามมติคณะรัฐมนตรีซึ่งแจ้งตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๒/ว ๙๘ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๓๔ ได้กำหนดหลักเกณฑ์การติดตั้งโทรศัพท์ประจำบ้านพักส่วนตัวข้าราชการ โดยให้ส่วนราชการจ่ายค่าใช้จ่ายเฉพาะค่าต่อเชื่อมเลขหมายตามที่องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยเรียกเก็บ ส่วนค่าใช้จ่ายอื่นๆ ให้ข้าราชการจ่ายเอง ดังนั้น การเบิกค่าใช้จ่ายดังกล่าวเป็นค่าใช้จ่ายนอกเหนือจากหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด จึงไม่อยู่ในข่ายที่จะเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณได้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้ความเห็นชอบในการเบิกค่าใช้จ่ายดังกล่าวไม่ชอบด้วยหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีหนังสือ ที่ กษ ๑๒๐๑/๕๕๑๙ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๔๓ ขอให้กระทรวงการคลังทบทวนความเห็นดังกล่าว พร้อมทั้งได้อ้างหนังสือสำนักงานบริการโทรศัพท์ลำปาง ที่ คค ๒๓ บทลป.๓.๒.๐๑ (ลป)/๒๑๘๙ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๔๓ ที่ยืนยันว่าการติดตั้งโทรศัพท์เป็นระบบเชื่อมต่อหมายเลขโดยใช้สัญญาณระบบวิทยุโทรศัพท์ ต่อมา กรมบัญชีกลางได้มีหนังสือ ที่ กค ๐๕๓๐.๔/๒๔๐๐ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๔ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แจ้งว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๓๔ แจ้งตามหนังสือสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๒/ว ๙๘ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๓๔ กำหนดให้ติดตั้งโทรศัพท์ประจำบ้านพักเฉพาะข้าราชการตำแหน่งที่ต้องติดต่อราชการนอกเวลาราชการปกติเป็นประจำคนละ ๑ เครื่อง โดยมีหลักเกณฑ์ว่า ให้หัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณเป็นผู้พิจารณาอนุมัติการติดตั้งและการย้ายโทรศัพท์ประจำบ้านพักสำหรับข้าราชการตำแหน่งผู้อำนวยการกองหรือเทียบเท่าขึ้นไป สำหรับข้าราชการตำแหน่งอื่นให้ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง เป็นผู้พิจารณาอนุมัติ สำหรับค่าใช้จ่ายในการติดตั้งโทรศัพท์ประจำบ้านพักส่วนตัวข้าราชการ ให้ส่วนราชการจ่ายค่าใช้จ่ายในการติดตั้งได้เฉพาะค่าต่อเชื่อมเลขหมาย ส่วนค่าใช้จ่ายอื่นๆ เช่น เครื่องโทรศัพท์ อุปกรณ์โทรศัพท์ ค่าเดินสายภายในอาคาร ให้ข้าราชการจ่ายเอง ส่วนค่าเช่าโทรศัพท์ (ค่าเช่าหมายเลข) และค่าบริการรายเดือนให้เบิกจ่ายได้ตามที่จ่ายจริงไม่เกินคนละเดือนละ ๑๐๐ ครั้ง และเมื่อข้าราชการพ้นจากตำแหน่ง

/หรือหมด...

หรือหมดความจำเป็นในการใช้โทรศัพท์ให้ผู้มีอำนาจอนุมัติการติดตั้งโทรศัพท์สั่งถอนการติดตั้งโทรศัพท์นั้น สำหรับกรณีที่ข้าราชการย้ายบ้านพักเองโดยมิได้พ้นจากตำแหน่งหรือหมดความจำเป็นในการใช้โทรศัพท์ และการย้ายบ้านพักดังกล่าวมิได้เป็นผลมาจากทางราชการเป็นเหตุ จึงไม่เป็นที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะเบิกค่าใช้จ่ายดังกล่าวได้ และหากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เบิกค่าใช้จ่ายดังกล่าวไปแล้ว ให้เรียกเงินคืนส่งคืนคลังเป็นรายได้แผ่นดินต่อไป ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับแจ้งหนังสือของกรมบัญชีกลางดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๔๔ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ที่ กษ ๑๒๐๑/๖๔๒๖ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๔ ถึงปลัดกระทรวงการคลังขอให้กระทรวงการคลังทบทวนผลการวินิจฉัยเรื่องการเบิกค่าใช้จ่ายในการย้ายโทรศัพท์ตามที่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือร้องขอความเป็นธรรมในการเบิกค่าใช้จ่ายดังกล่าว ซึ่งกรมบัญชีกลางได้มีหนังสือ ที่ กค ๐๕๑๘.๔/๑๓๑๗๘ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๕ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แจ้งว่าการติดตั้งโทรศัพท์ประจำบ้านพักของผู้ฟ้องคดีโดยการใช้ระบบ คลื่นวิทยุโทรศัพท์ (Multi Access) เป็นระบบที่ต้องติดตั้งเสารับคลื่นวิทยุโทรศัพท์และเครื่องรับวิทยุ เพื่อใช้ในการรับสัญญาณในการติดต่อ เป็นการติดตั้งที่นอกเหนือจากหลักเกณฑ์ที่ คณะรัฐมนตรีกำหนด หากผู้ฟ้องคดีมีความจำเป็นต้องติดตั้งโทรศัพท์ด้วยระบบดังกล่าว ก็ให้ดำเนินการขออนุมัติคณะรัฐมนตรี อีกทั้งการย้ายบ้านพักและโทรศัพท์ราชการไปติดตั้งที่บ้านพักหลังใหม่ของผู้ฟ้องคดี เกิดจากเจ้าของบ้านบอกเลิกสัญญาเช่า จึงไม่ถือเป็นการย้ายบ้านพักอันเป็นผลมาจากทางราชการเป็นเหตุ จึงไม่สามารถเบิกจ่ายจากงบประมาณได้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ที่ กษ ๑๒๐๑/๓๙๖๐ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๕ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง เพื่อแจ้งผลการทบทวนคำวินิจฉัยของกรมบัญชีกลาง ให้จังหวัดลำปางทราบและให้แจ้งผู้ฟ้องคดีนำเงินค่าโอนย้ายโทรศัพท์จำนวน ๒๗,๕๐๐ บาท คืนคลังเป็นรายได้แผ่นดิน จากข้อเท็จจริงดังกล่าวจึงถือได้ว่า เมื่อผู้ฟ้องคดีได้โต้แย้ง โดยมีหนังสือร้องขอความเป็นธรรมในการเบิกค่าใช้จ่าย และกรมบัญชีกลางได้มีหนังสือ ที่ กค ๐๕๑๘.๔/๑๓๑๗๘ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๕ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อแจ้งผลการพิจารณา เห็นได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รู้เหตุที่จะให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครองของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามหนังสือ ที่ กษ ๑๒๐๑/๔๖๘๗ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๔๑ ตั้งแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๕ ดังนั้น เมื่อนับระยะเวลาดังกล่าวจนถึงวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งตามหนังสือ ที่ กษ ๑๒๐๑/๓๙๖๐ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๕ ที่เป็นการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองจึงยังไม่พ้นระยะเวลา เก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รู้เหตุที่จะให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครองดังกล่าว ดังนั้น

/คำสั่ง...

คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามหนังสือ ที่ กษ ๑๒๐๑/๓๙๖๐ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๕ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีนำเงินค่าโอนย้ายโทรศัพท์คืนคลังเป็นรายได้แผ่นดินจึงชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๔๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และมีผลทำให้คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือ ที่ กษ ๐๒๐๘.๐๑/๑๘๖๙ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมิได้รู้ถึงเหตุที่จะเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายตั้งแต่วันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๔๔ ตามที่ศาลปกครองชั้นต้นได้วินิจฉัยแต่อย่างใด จึงขอให้ศาลปกครองสูงสุดกลับคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้นเป็นยกคำฟ้องของผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า ในการดำเนินการขอติดตั้งโทรศัพท์ ผู้ฟ้องคดีได้ขออนุมัติครบถ้วนถูกต้องโดยให้มีการเรียกเก็บเงินค่าใช้จ่ายต่างๆ จากงบประมาณของ ส.ป.ก. โดยตรงภายหลังเมื่อเกิดข้อทักท้วงจากหน่วยงานของกระทรวงการคลัง ความรับผิดชอบต่างๆ ก็ไม่ควรจะตกเป็นของผู้ฟ้องคดี เพราะการดำเนินงานทั้งหมดเป็นไปตามขั้นตอนของทางราชการ และได้รับอนุมัติถูกต้องโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว ผู้ฟ้องคดีมิได้ละเมิดหรือฝ่าฝืนระเบียบ คำสั่งของทางราชการ ซึ่งการติดตั้ง การย้ายโทรศัพท์ เป็นไปตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อเกิดปัญหาความรับผิดชอบย้อมตกกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สำหรับการโต้แย้งกรณีการนับระยะเวลาเพิกถอนคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๔๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยแล้วว่า ผู้ถูกฟ้องคดีมิได้ดำเนินการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้เหตุที่จะเพิกถอนคำสั่งทางปกครองดังกล่าว คือวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นชอบแล้ว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีโต้แย้งว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทราบเหตุจากหนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ กค ๐๕๑๘.๔/๑๓๑๗/๘ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๕ และได้มีคำสั่งถึงผู้ฟ้องคดีตามหนังสือ ที่ กษ ๑๒๐๑/๓๙๖๐ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๕ เป็นเรื่องไม่ถูกต้อง จึงขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นและยกอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

/ข้อเท็จจริง...

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ในขณะที่ผู้ฟ้องคดีรับราชการในตำแหน่งปฏิรูปที่ดิน จังหวัดลำปาง สังกัดสำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดลำปาง ได้เข้าบ้านพักอยู่ที่บ้านเลขที่ ๒๓๕/๓๒ ถนนจามเทวี อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง และได้รับอนุมัติจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้ติดตั้งโทรศัพท์ประจำบ้านพักของผู้ฟ้องคดีตามหนังสือสำนักงานการปฏิรูปที่ดิน เพื่อเกษตรกรรม ที่ กษ ๑๒๐๑/๖๑๑ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๓๘ ต่อมา ผู้ให้เช่าบอกเลิก สัญญาเช่า ผู้ฟ้องคดีจึงได้ย้ายออกจากบ้านพักหลังเดิมและไปเช่าบ้านพักหลังใหม่ ซึ่งตั้งอยู่ที่เลขที่ ๘๘ หมู่ที่ ๔ ตำบลนิคมพัฒนา อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง แต่ไม่สามารถย้าย หมายเลขโทรศัพท์ซึ่งติดตั้งที่บ้านพักหลังเดิมไปติดตั้งที่บ้านพักหลังใหม่ได้ เนื่องจากไม่มีคู่สาย โทรศัพท์ ผู้ฟ้องคดีจึงได้สอบถามไปยังองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย และได้รับคำแนะนำว่า กรณีของผู้ฟ้องคดีสามารถดำเนินการย้ายและติดตั้งโทรศัพท์ได้ด้วยระบบวิทย์ Multi Access โดยมีค่าใช้จ่ายในการย้ายและติดตั้งโทรศัพท์ทั้งสิ้น ๒๗,๕๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือ ที่ ลป ๐๐๑๔/๓๗๙ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๔๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อขออนุมัติย้ายโทรศัพท์ ไปติดตั้งที่บ้านเลขที่ ๘๘ ดังกล่าว โดยใช้งบประมาณของ ส.ป.ก. ลำปาง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ที่ กษ ๑๒๐๑/๔๖๘๗ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๔๑ ถึงผู้จัดการสำนักงานบริการ โทรศัพท์ลำปาง ขอให้ดำเนินการย้ายโทรศัพท์จากบ้านพักหลังเดิมของผู้ฟ้องคดีไปติดตั้ง ที่บ้านพักหลังใหม่ โดยให้เรียกเก็บค่าใช้จ่ายในการย้ายและติดตั้งโทรศัพท์ รวมทั้งค่าเช่า ค่าใช้โทรศัพท์และอื่นๆ จากงบประมาณของ ส.ป.ก. ลำปาง โดยตรง หลังจากนั้น สำนักงานเลขานุการกรม ส.ป.ก. ได้มีหนังสือ ที่ กษ ๑๒๐๑/๔๕๑๒ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๔๒ แจ้งว่าการย้ายโทรศัพท์บ้านพักราชการของผู้ฟ้องคดีเป็นการย้ายบ้านพักหลังเก่า ไปยังบ้านพักหลังใหม่โดยยังดำรงตำแหน่งเดิมและสังกัดเดิม ผู้ฟ้องคดีต้องปฏิบัติตามข้อ ๔ ของระเบียบสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ว่าด้วยการขอติดตั้งและใช้โทรศัพท์ราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการย้ายโทรศัพท์ประจำบ้านพักข้าราชการเอง ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือ ที่ ลป ๐๐๑๔/๖๖๓ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๒ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อขอให้ทบทวนข้อวินิจฉัยดังกล่าว สำนักงานเลขานุการกรม ส.ป.ก. ได้มีหนังสือ ที่ กษ ๑๒๐๑.๗/๗๖๑๘ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๒ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่าการย้ายคู่สายโทรศัพท์ ได้รับอนุมัติจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แล้ว ต่อมา หน่วยงานตรวจสอบภายในจังหวัดลำปาง ได้ตรวจสอบแล้ว เห็นว่าการเบิกค่าใช้จ่ายในการย้ายโทรศัพท์ดังกล่าวมีค่าใช้จ่ายสูงกว่าปกติ

/จังหวัด...

จังหวัดลำปางจึงได้มีหนังสือ ที่ ลป ๐๐๑๗/๒๕๐๑๕ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๒ หรือไปยัง
กระทรวงการคลังว่า ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายดังกล่าวได้หรือไม่ และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
เห็นชอบให้เบิกค่าใช้จ่ายดังกล่าวจากเงินงบประมาณของ ส.ป.ก. ลำปาง ชอบด้วยระเบียบ
หรือไม่ ต่อมา กระทรวงการคลังได้มีหนังสือ ที่ กค ๐๕๒๖.๕/๖๒๐๒ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๓
ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง แจ้งว่า ตามมติคณะรัฐมนตรีซึ่งแจ้งตามหนังสือสำนักเลขาธิการ
คณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๒/ว ๙๘ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๓๔ ได้กำหนดหลักเกณฑ์
การติดตั้งโทรศัพท์ประจำบ้านพักส่วนข้าราชการ โดยให้ส่วนราชการจ่ายค่าใช้จ่ายเฉพาะ
ค่าต่อเชื่อมเลขหมายตามที่องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยเรียกเก็บ ส่วนค่าใช้จ่ายอื่น ๆ
ให้ข้าราชการจ่ายเอง ดังนั้น การเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายดังกล่าวเป็นค่าใช้จ่ายนอกเหนือจาก
หลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด จึงไม่อยู่ในข่ายที่จะเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณได้ การที่
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้ความเห็นชอบในการเบิกจ่ายดังกล่าวไม่ชอบด้วยหลักเกณฑ์ที่
คณะรัฐมนตรีกำหนด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีหนังสือ ที่ กษ ๑๒๐๑/๕๕๑๙ ลงวันที่ ๒๐
กรกฎาคม ๒๕๔๓ ขอให้กระทรวงการคลังทบทวนความเห็นดังกล่าว พร้อมทั้งได้อ้างหนังสือ
สำนักงานบริการโทรศัพท์ลำปาง ที่ คค ๒๓ บทลป.๓.๒.๐๑ (ลป.)/๒๑๘๙ ลงวันที่ ๒๗
เมษายน ๒๕๔๓ ที่ยืนยันว่าการติดตั้งโทรศัพท์ด้วยระบบวิทยุ Multi Access เป็นระบบ
การต่อเชื่อมเลขหมายโดยใช้สัญญาณระบบวิทยุโทรศัพท์ ต่อมา กรมบัญชีกลางได้มีหนังสือ
ที่ กค ๐๕๓๐.๔/๒๔๐๐ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๔ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แจ้งว่า
คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๓๔ แจ้งตามหนังสือสำนักงานเลขาธิการ
คณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๒/ว ๙๘ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๓๔ กำหนดให้ติดตั้งโทรศัพท์
ประจำบ้านพักเฉพาะข้าราชการตำแหน่งที่ต้องติดต่อราชการนอกเวลาราชการปกติเป็นประจำ
คนละ ๑ เครื่อง โดยมีหลักเกณฑ์ว่า ให้หัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณเป็นผู้พิจารณา
อนุมัติการติดตั้งและการย้ายโทรศัพท์ประจำบ้านพักสำหรับข้าราชการตำแหน่งผู้อำนวยการกอง
หรือเทียบเท่าขึ้นไป สำหรับข้าราชการตำแหน่งอื่นให้ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง เป็นผู้พิจารณา
อนุมัติ สำหรับค่าใช้จ่ายในการติดตั้งโทรศัพท์ประจำบ้านพักส่วนตัวข้าราชการ ให้ส่วนราชการ
จ่ายค่าใช้จ่ายในการติดตั้งได้เฉพาะค่าต่อเชื่อมเลขหมาย ส่วนค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เช่น เครื่องโทรศัพท์
อุปกรณ์โทรศัพท์ ค่าเดินสายภายในอาคาร ให้ข้าราชการจ่ายเอง ส่วนค่าเช่าโทรศัพท์ (ค่าเช่าหมายเลข)
และค่าใช้บริการรายเดือน ให้เบิกจ่ายได้ตามที่จ่ายจริงไม่เกินคนละเดือนละ ๑๐๐ ครั้ง

/และเมื่อ...

และเมื่อข้าราชการพ้นจากตำแหน่ง หรือหมดความจำเป็นในการใช้โทรศัพท์ ให้ผู้มีอำนาจ อนุมัติการติดตั้งโทรศัพท์สั่งถอนการติดตั้งโทรศัพท์นั้น สำหรับกรณีที่ข้าราชการย้ายบ้านพักเอง โดยมีได้พ้นจากตำแหน่งหรือหมดความจำเป็นในการใช้โทรศัพท์ และการย้ายบ้านพักโดยมิได้ เป็นผลมาจากทางราชการเป็นเหตุ จึงไม่เป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะเบิกค่าใช้จ่ายได้ และหากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เบิกค่าใช้จ่ายไปแล้ว ให้เรียกเงินคืนส่งคืนคลังเป็นรายได้แผ่นดินต่อไป ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับแจ้งหนังสือของกรมบัญชีกลางดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๔๔ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ที่ กษ ๑๒๐๑/๖๔๒๖ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๔ ถึงปลัดกระทรวงการคลัง ขอให้กระทรวงการคลังทบทวนผลการวินิจฉัยเรื่องการเบิกค่าใช้จ่าย ในการย้ายโทรศัพท์ ตามที่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือร้องขอความเป็นธรรมในการเบิกค่าใช้จ่าย ดังกล่าว ซึ่งกรมบัญชีกลางได้มีหนังสือ ที่ กค ๐๕๑๘.๔/๑๓๑๗๘ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๕ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แจ้งว่าการติดตั้งโทรศัพท์ประจำบ้านพักโดยการใช้ระบบคลื่นวิทยุโทรศัพท์ (Multi Access) เป็นระบบที่ต้องติดตั้งเสารับคลื่นวิทยุโทรศัพท์และเครื่องรับวิทยุเพื่อใช้ในการ รับสัญญาณในการติดต่อ เป็นการติดตั้งที่นอกเหนือจากหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด หากผู้ฟ้องคดีมีความจำเป็นต้องติดตั้งโทรศัพท์ด้วยระบบดังกล่าว ก็ให้ดำเนินการขออนุมัติ คณะรัฐมนตรี อีกทั้ง การย้ายบ้านพักและโทรศัพท์ราชการไปติดตั้งที่บ้านพักหลังใหม่ ของผู้ฟ้องคดี เกิดจากเจ้าของบ้านบอกเลิกสัญญาเช่า จึงไม่ถือเป็นการย้ายบ้านพักอันเป็นผล มาจากทางราชการเป็นเหตุ จึงไม่สามารถเบิกจ่ายจากงบประมาณได้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ที่ กษ ๑๒๐๑/๓๘๖๐ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๕ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง เพื่อแจ้งผลการทบทวนคำวินิจฉัยของกรมบัญชีกลางให้จังหวัดลำปางทราบและให้แจ้ง ผู้ฟ้องคดีนำเงินค่าโอนย้ายโทรศัพท์จำนวน ๒๗,๕๐๐ บาท คืนคลังเป็นรายได้แผ่นดิน ผู้ฟ้องคดีได้ฟ้องกรมบัญชีกลางต่อศาลปกครองชั้นต้น เพื่อขอให้เพิกถอนคำวินิจฉัย ของกรมบัญชีกลางดังกล่าว แต่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ที่ กษ ๑๒๐๒/๘๕๕๖ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๕ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางเพื่อให้แจ้งผู้ฟ้องคดีให้นำเงินค่าโอนย้ายโทรศัพท์จำนวน ๒๗,๕๐๐ บาท คืนคลังเป็นรายได้แผ่นดิน ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือ ที่ ลป ๐๐๑๔/๘๕๗ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๔๕ อุทธรณ์คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ที่ กษ ๑๒๐๑/๒๔๗๙ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๔๖ ถึงผู้ฟ้องคดีโดยแจ้งว่า

/ไม่สามารถ...

ไม่สามารถยกเลิกหรือเพิกถอนคำสั่งดังกล่าวได้ และให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการตามความเห็นของ
กรมบัญชีกลาง โดยให้นำเงินค่าย้ายโทรศัพท์คืนคลังเป็นรายได้แผ่นดิน แต่ผู้ฟ้องคดี
ได้มีหนังสือ ที่ ลป ๐๐๑๔/๒๗๙ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๔๖ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณา
ดำเนินการเกี่ยวกับอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีให้เป็นไปตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติ
วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีหนังสือ ด่วน ที่ ๑๒๐๑/๔๙๔๖
ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๖ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อให้ดำเนินการพิจารณาอุทธรณ์
ของผู้ฟ้องคดี หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ด่วน ที่ ๑๒๐๔/๑๑๗๓๙ ลงวันที่
๓ ธันวาคม ๒๕๔๗ แจ้งผลการวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
ได้พิจารณาอุทธรณ์แล้วมีคำวินิจฉัยให้ดำเนินการตามความเห็นของกรมบัญชีกลาง
ผู้ฟ้องคดีจึงฟ้องคดีต่อศาลปกครองเพื่อขอให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่สั่งผู้ฟ้องคดี
นำเงินค่าย้ายและติดตั้งโทรศัพท์ จำนวน ๒๗,๕๐๐ บาท ส่งคืนคลังเป็นรายได้แผ่นดิน ภายใน
๓๐ วัน

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้ว คดีมีประเด็นต้องวินิจฉัยว่า กรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
มีคำสั่งตามหนังสือ ที่ กษ ๑๒๐๑/๓๙๖๐ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๕ ให้ผู้ฟ้องคดีนำเงิน
ค่าย้ายโทรศัพท์คืนคลังเป็นการพ้นระยะเวลาเก้าสิบวันนับแต่ได้รู้ถึงเหตุที่จะให้เพิกถอนคำสั่ง
ทางปกครองที่อนุวัติให้ผู้ฟ้องคดีเบิกค่าใช้จ่ายในการย้ายโทรศัพท์ในคดีนี้ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติ
ราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ บัญญัติว่า เจ้าหน้าที่หรือผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่
อาจเพิกถอนคำสั่งทางปกครองได้ตามหลักเกณฑ์ในมาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ และมาตรา ๕๓
ไม่ว่าจะพ้นขั้นตอนการกำหนดให้อุทธรณ์หรือให้โต้แย้งตามกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่นมาแล้ว
หรือไม่ วรรคสอง บัญญัติว่า การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่มีลักษณะเป็นการให้ประโยชน์
ต้องกระทำภายในเก้าสิบวันนับแต่ได้รู้ถึงเหตุที่จะให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครองนั้น
เว้นแต่คำสั่งทางปกครองจะได้ทำขึ้นเพราะการแสดงข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อความจริง
ซึ่งควรบอกให้แจ้งหรือข่มขู่หรือการชักจูงใจโดยการให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด
ที่มีชอบด้วยกฎหมาย เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ขณะที่ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งปฎิรูปที่ดิน
จังหวัดลำปางได้เข้าบ้านพักเลขที่ ๒๓๕/๓๒ ถนนจามเทวี อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง
และได้รับอนุมัติจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้ติดตั้งโทรศัพท์ราชการประจำบ้านพักดังกล่าว ต่อมา

ผู้ให้...

ผู้ให้เช่าบ้านได้ขอยกเลิกสัญญาเช่าเพื่อต้องการให้บุตรอยู่อาศัย ผู้ฟ้องคดีจึงได้ย้ายออก และไปเช่าบ้านพักหลังใหม่เลขที่ ๘๘ หมู่ที่ ๔ ตำบลนิคมพัฒนา อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง และได้มีหนังสือถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อขออนุมัติย้ายโทรศัพท์จากบ้านพักหลังเดิมไปติดตั้งยังบ้านพักหลังใหม่ด้วยระบบ Multi Access เนื่องจากบ้านพักหลังใหม่ไม่มีคู่สายโทรศัพท์ โดยมีค่าใช้จ่ายสำหรับการย้ายโทรศัพท์เป็นเงิน ๒๗,๕๐๐ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือถึงผู้จัดการสำนักงานบริการโทรศัพท์ลำปางเพื่อขอให้ดำเนินการย้ายโทรศัพท์ไปติดตั้งที่บ้านพักหลังใหม่ พร้อมทั้งให้เรียกเก็บค่าใช้จ่ายในการย้าย ค่าติดตั้ง ค่าเช่า ค่าใช้โทรศัพท์ และอื่นๆ จาก ส.ป.ก. ลำปางโดยตรง จึงเห็นได้ว่า การย้ายโทรศัพท์ดังกล่าวได้รับอนุมัติจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แล้ว จึงได้มีหนังสือฉบับดังกล่าวข้างต้น คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นคำสั่งทางปกครองที่มีลักษณะเป็นการให้ประโยชน์แก่ผู้ฟ้องคดี ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ทำการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการย้ายโทรศัพท์จากงบประมาณของ ส.ป.ก. ลำปาง ให้สำนักงานบริการโทรศัพท์ลำปางไปแล้ว ต่อมา จังหวัดลำปางได้มีหนังสือหรือไปยังกระทรวงการคลังว่า ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายดังกล่าวจากเงินงบประมาณของ ส.ป.ก. ลำปาง หรือไม่ และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นชอบให้เบิกค่าใช้จ่ายดังกล่าวจากเงินงบประมาณของ ส.ป.ก. ลำปาง ชอบด้วยระเบียบหรือไม่ ซึ่งกระทรวงการคลังได้ตอบข้อหารือว่า การเบิกค่าใช้จ่ายดังกล่าวอยู่นอกเหนือหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้ความเห็นชอบในการเบิกจ่ายดังกล่าวไม่ชอบด้วยหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีหนังสือขอให้กระทรวงการคลังทบทวนความเห็นดังกล่าว ต่อมา กรมบัญชีกลางได้มีหนังสือ ที่ กค ๐๕๓๐.๔/๒๔๐๐ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๔ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แจ้งว่าไม่สามารถเบิกจ่ายค่าย้ายและติดตั้งโทรศัพท์ได้ เนื่องจากการดำเนินการที่ขัดกับมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๓๔ หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เบิกค่าใช้จ่ายดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีไปแล้ว ให้เรียกเก็บเงินคืนส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินต่อไป ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับแจ้งหนังสือของกรมบัญชีกลางดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๔๔ จึงถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รู้ถึงเหตุเพิกถอนคำสั่งทางปกครองนับแต่วันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๔๔ แต่ก็มีได้มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีนำเงิน ๒๗,๕๐๐ บาท ส่งคืนคลังเป็นรายได้แผ่นดินแต่อย่างใด ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ที่ กษ ๑๒๐๒/๓๕๖๐ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๕ และ ที่ กษ ๑๒๐๒/๔๕๕๖ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๕ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง

/เพื่อให้...

เพื่อให้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการตามความเห็นของกรมบัญชีกลางโดยให้นำเงินค่าโอนย้ายโทรศัพท์ที่ดินคลังเป็นรายได้แผ่นดิน จึงเป็นการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองเดิมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามหนังสือ ที่ กษ ๑๒๐๑/๔๖๘๗ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๔๑ ที่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีเบิกจ่ายค่าย้ายโทรศัพท์ราชการ จำนวน ๒๗,๕๐๐ บาท จากงบประมาณของ ส.ป.ก. ลำปาง ซึ่งเกินกำหนดระยะเวลา ตามมาตรา ๔๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ที่บัญญัติให้การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่มีลักษณะเป็นการให้ประโยชน์ จะต้องกระทำภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้ถึงเหตุที่จะให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครองนั้น นอกจากนี้ ข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีได้แสดงข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดความจริง ซึ่งควรบอกให้แจ้ง หรือมีการข่มขู่หรือชักจูงใจโดยการให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อนุมัติให้ย้ายโทรศัพท์ราชการ และให้เบิกจ่ายค่าย้ายโทรศัพท์ดังกล่าวจากงบประมาณของ ส.ป.ก. ลำปาง ดังนั้น คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามหนังสือ ที่ กษ ๑๒๐๑/๓๙๖๐ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๕ และตามหนังสือ ที่ กษ ๑๒๐๒/๔๕๕๖ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๕ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีนำเงินค่าโอนย้ายโทรศัพท์ที่ดินคลังเป็นรายได้แผ่นดินจึงไม่ชอบด้วยมาตรา ๔๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

การที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบเหตุที่แท้จริงจากหนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ กค. ๐๕๑๘/๑๓๑๗๘ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๕ นั้น เห็นว่า กรมบัญชีกลางมีหนังสือดังกล่าวแจ้งผลการพิจารณาถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นการยืนยันความเห็นเดิมตามที่ได้แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบแล้ว ตามหนังสือของกรมบัญชีกลาง ที่ กค. ๐๕๓๐.๔/๒๔๐๐ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๕ สืบเนื่องจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือถึงปลัดกระทรวงการคลังขอให้กระทรวงการคลังทบทวนผลการวินิจฉัยตามที่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือร้องขอความเป็นธรรมในการเบิกค่าใช้จ่ายดังกล่าว หากรับฟังการแจ้งผลการพิจารณาทบทวนครั้งสุดท้ายเป็นวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รู้เหตุที่จะให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครอง ก็จะเป็นเหตุให้มีการขอทบทวนอยู่เรื่อยไป ระยะเวลาการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่มีลักษณะเป็นการให้ประโยชน์ต้องกระทำภายในเก้าสิบวันนับแต่ได้รู้ถึงเหตุที่จะให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครองนั้น ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ย่อมไร้ผล อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองฟังไม่ขึ้น

/การที่...

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามหนังสือ
ที่ กษ ๑๒๐๑/๓๙๖๐ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๕ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีนำเงินค้ำย่ำโทรศัพท์
จำนวน ๒๗,๕๐๐ บาท คืนคลังเป็นรายได้แผ่นดิน นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย

พิพากษายืน

นายวรวิทย์ กังศศิเทียม
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายวิษณุ วรรณุญ

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายประสิทธิ์ศักดิ์ มีลาภ

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมชาย เอ็มโอช

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายวุฒิชัย ไทยเจริญ

